

го дочака усмихнатъ и ще го помилва по муцуната.

Звезданчо ще се погали, ще изцвили радостенъ и все тъй гордъ и наперенъ ще се върне назадъ при другитѣ коне.

А сега Дѣлчо дори и не погледна жребеца, нито го чу, когато той процвили... Звезданчо стоеше смаянъ. Той

замръзна на мѣстото си, като видѣ Дѣлчо, че върви съ наведена глава и не го и поглежда дори...

Дълго време Дѣлчо вървѣ тъй и рони тихо сълзи. Мина той и край стадото овце. Спуснаха се на среща му кучетата, но Дѣлчо ги не виждаше, не ги и погледна дори. Тѣ подвиха опашки и се върнаха назадъ посрамени...

Дѣлчо не видѣ дори и дѣдо Димо. Мина близо до него и не го поздрави, тъй бѣше убитъ отъ тежката скръбъ.